

Mál nr. 85/2018

M og
V v/ slysátryggingar ökumanns.

Stúlka slasaðist er bifreið sem hún ók án ökuréttinda valt.

Gögn.

Málskot, móttakið 9.3.2018, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 23.3.2018, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Að kvöldi 1. október 2017 ók M bifreiðinni A á hringveginum í Langadal á Möðrudalsheiði, þar sem A valt. Segir í lögregluskýrslu að þarna sé vegurinn búinn bundnu slitlagi, hann sé í fullri breidd og á honum séu engar beygjur. Á vettvangi hafi mátt sjá af förum eftir A að hún hafi runnið eftir veginum, út af vegöxlinni hægra megin, oltið fjórar til fimm veltur og staðnæmst á hjólunum utan við veginn. Svartamyrkur hafi verið á vettvangi, engin lýsing en færi þurrt.

Í skýrslu lögreglu er haft eftir M að hún hafi verið á leið frá Akureyri til Reyðarfjarðar þegar hún hafi séð ref hlaupa upp á veginn. Við það hafi A farið út í kant, þá hafi hún tekið í stýrið og beygt til vinstri og misst þar stjórn á bifreiðinni. Þá hafi A oltið á toppinn og runnið eftir veginum. Þegar hún hafi verið komin út í kant hægra megin hafi hún oltið niður brekkuna, trúlega fjórar til fimm veltur. Í ljós hafi komið að M hafði ekki öðlast ökuréttindi, en verið með leyfi til æfingaaksturs á bifreiðina. Í málskoti kveðst M hafa nýtt æfingaleyfið vel og hafi verið orðin vön bifreiðaakstri er óhappið varð.

M varð fyrir meiðslum við veltuna og hefur krafist óskertra bóta úr slysátryggingu ökumanns A hjá V. V hefur fallist á bótaskyldu úr vátryggingunni en að skerða beri bætur um helming með því að M hafi ekið A umrætt án tilskilinna ökuréttinda og þannig valdið slysinu af stórkostlegu gáleysi.

Álit.

Samkvæmt skilmálum slysátryggingar þeirrar sem hér er til skoðunar gildir sú varúðarregla að ökumaður hins vátryggða ökutækis skuli hafa þau réttindi og þá kunnáttu sem krafist er til þess að aka því. Samkvæmt 1. mgr. 90. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga má lækka eða fella niður ábyrgð vátryggingafélags, ef vátryggður í slysátryggingu, eins og hér um ræðir, hefur valdið því af stórkostlegu gáleysi að vátryggingaratburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella hefðu orðið. Hið sama á við ef vátryggður hefur af stórkostlegu gáleysi valdið því að vátryggingaratburður varð með því að hlíta ekki varúðarreglum. Við úrlausn á þessum atriðum skal litið til sakar vátryggðs, hvernig vátryggingaratburður bar að, hvort vátryggður var undir áhrifum áfengis eða fíkniefna sem hann hafði sjálfviljugur neytt og atvika að öðru leyti.

M missti vald á A við það að refur hljóp yfir veginn í svartamyrkri. Verður telja að rekja megi það til réttindaleysis M að hún hafði ekki stjórn á þeim aðstæðum sem þarna sköpuðust, en engin gögn liggja fyrir í málinu um hún hafi fengi þá reynslu í bifreiðaakstri að ekki megi ætla að slysið verði rakið til ónógrar þjálfunar við akstur bifreiða. Sú háttsemi M að hafa ekið A umrætt sinn án tilskilinna ökuréttinda verður metin til stórkostlegs gáleysis af hennar hálfu sem hefur í för með sér að skerða ber bætur til hennar. Eftir atvikum öllum þykir rétt að bætur verði af þessum sökum skertar um helming.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum að helmingi úr slysátryggingu ökumanns hjá V.

Reykjavík, 17. apríl 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögmaður

Jón Magnússon lögmaður